

τοῦ ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι ἐν Ἀμερικῇ εἰς πάντας, πλουσίους ἢ πένητας, προσιτήν οὐδὲν λοιπὸν θαῦμα ἢν εὑρίσκωνταί τινες καὶ ἐκ τῆς τελευταίας τάξεως ἔχοντες ἕκανὴν εὐφύταν, ὥστε νὰ ἐπωφεληθῶσι τὰ μαθήματα, ἀτινα τόσον εὐκόλως ἡδυνήθησαν νὰ διδαχθῶσι. Κατὰ λογικὴν δὲ ἀκολουθίαν οἱ Ἀμερικανοὶ οἱ ἐκ τῆς ἐσχάτης κοινωνικῆς τάξεως καὶ αὐτοὶ πολὺ ὑποφέρουσιν ἀναγκαῖόμενοι νὰ γείνωσιν ὑπηρέται, καὶ τοὺς κυρίους των ἀνηλεῶν βασανίζουσιν. Ἐσχάτως μάλιστα αἱ ἀμερικανικαὶ οἰκογένειαι ἥρχισαν νὰ φέρωσιν ὑπηρέτας καὶ μάλιστα ὑπηρετρίας ἐπὶ τῆς Γερμανίας, ἐκ τῆς Ἐλεβετίας, ἐκ τῆς Σκωττίας καὶ ἀλλαχόθεν. Δυστυχῶς ὅμως ὅπως εἰς πάντα τὰ πράγματα οὕτω καὶ εἰς τοῦτο, τὸ κακὸν παράδειγμα τάχιστα μετεδόθη καὶ οἱ εὐρωπαῖοι ὑπηρέται κατέστησαν ἐκεῖ δόποιοι καὶ οἱ ἀμερικανοί. Μένουσιν οἱ μαῦροι, οἵτινες εἶναι πρόθυμοι, προστηνεῖς, φέρονται μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ, εἴναι δὲ καὶ ταχυμαθεῖς. Τοὺς τοιούτους ὅμως προσλαμβάνουσι πρὸ πάντων τὰ ξενοδοχεῖα, ἐπιβάλλουσι δὲ εἰς τὰ δυστυχῆ ταῦτα ὄντα οἱ ἐν αὐτοῖς λευκοὶ ὑπηρέται τὰ δυσχερέστατα καὶ ταπεινωτικώτατα τῶν ἔργων. Οὕτω νοοῦσι τὴν ισότητα οἱ ὑπερήφανοι λευκοί ὑπηρέται.

Περὶ τῶν ἵππων τοῦ πρέγκηπος τῆς Οὐαλλίας.

Ἐκ τίνος ἀγγλικῆς ἐφημερίδος ἀποσπᾶμεν τὸ ἔξῆς ἄρθρον περὶ τῆς διαίτης, εἰς ἣν ὑπεβλήθησαν οἱ ἵπποι τοῦ πρέγκηπος τῆς Οὐαλλίας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτῶν εἰς τὰς Ἰνδίας:

Γενομένων τῶν προπαρασκευῶν πρὸς ἀναχώρησιν τοῦ πρέγκηπος τῆς Οὐαλλίας καὶ μετάδασιν αὐτοῦ εἰς τὰς Ἰνδίας, ἐλήφθη ὅπ' ὄψιν, ὅτι οἱ ἵπποι, οὓς ἥθελε μετ' αὐτοῦ λάβει, ἥδυναντο νὰ καταδειχθῶσι πολὺ ἐπικίνδυνοι πρὸς ἵππευσιν, ἥματα ἥθελον συναντήσει ἐλέφαντας, καρκίλους, ἥ ἀλλα ζῷα, τῶν δόποιων ἥ παράδοξος μορφὴ ἥθελε πιθανῶς καταπλήξει αὐτούς. Καὶ ἀληθῶς, τὰ κολοσσιαῖα ἀναστήματα, ἥ βαρεῖα ὁσμὴ τῶν ζώων ἐκείνων, ὁ θύρυσος τὸν δόποιον προξενοῦσιν ἥθελον ἀρκέσει, δπως ἐκπλήξωσι τὸν ἡμερώτατον τῶν ἵππων. Ἀπεφασίσθη λοιπὸν, ἵνα οἱ τρεῖς ἔξαίρετο ἵπποι, οἱ ἐκλεχθέντες ἐκ τῶν σταύλων τοῦ πρέγκηπος, διδηγηθῶσιν εἰς τὸν ζωλογικὸν κῆπον τοῦ Λονδίνου, ἐκεῖ δὲ μετὰ πολλῶν προφυλάξεων καὶ ἡπίου τρόπου συνειθίσωσιν εἰς τὴν θέαν τῶν ζώων, ἀτινα μετ' οὐ πολὺ ἔμελλον νὰ συναντήσωσιν ἐν ταῖς Ἰνδίαις. Τὸ δὲ μέτρον τοῦτο ἐπέτυχε θαυμασίως καὶ ἀπεδειχθη, ὅτι ἵπποι θυμοειδεῖς καὶ πλήρεις νοημοσύνης διὰ διαίτης ἀρμοδίας συνειθίζουσιν ἐντελῶς εἰς τὴν θέαν τῶν φοβερώτατων ζώων.

Τὴν πρωῖτην, πρὶν ἥδη λαδὲς εἰσέλθῃ εἰς τὸν Κήπον, ἐγένοντο αἱ δοκιμασίαι. Εἶχεν ἀποφασισθῆ ἔκαστος τῶν ἵππων νὰ ἴππεύηται ὑπὸ ἓπποκόμου πεπειραμένου ἥ ἵπποδαμαστοῦ, καὶ οἱ τρεῖς ἵπ-

ποι τοιουτοτρόπως ὁδηγούμενοι, ἔφθασαν κατὰ τὸν προσδιορισθέντα χρόνον ἀντὶ δὲ νὰ εἰσέλθωσιν αὐθιωρὲι εἰς τὸν Κήπον, ὁδηγήθησαν πρὸς τὰς κιγκλίδας τοῦ θηριοτροφείου, διότιν διέκρινον κάλλιστα τὸν πελώριον ἄρρενα ἐλέφαντα τῆς Ἀφρικῆς, περιφερόμενον ἐν τῇ περιφράκτῳ αὐλῇ.

Εὑρισκόμενοι οἱ ἵπποι ἔζωθεν τοῦ δρυφράκτου, ἡσθάνοντο ἔκατοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ, καθόσον ἔβλεπον τὴν ὁδὸν ἐλευθέραν ὅπως φύγωσιν ἐν ἀνάγκῃ. "Αμα δὲ συνῆλθον ἐκ τῆς πρώτης ἐκπλήξεως, ὁδηγήθησαν ἐν τῷ Κήπῳ πλησιέστατα, ἵνα ἰδωσι τὸν ἐλέφαντα μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἀνέσεως.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἡ θέα τοῦ ζώου ζωηρῶς ἔξεπληξε τοὺς ἵππους, κυρίως μάλιστα ὅταν δὲ ἐλέφας ἥνωρθωσε τὰ μεγάλα αὐτοῦ ὄτα, διὰ τοῦ ἥθελησε νὰ λακτίσῃ αὐτοὺς, ἐκβαλὼν φωνὴν ὁξεῖαν εἰς τημετοῖον ἐφόδου. Πλὴν ἀμέσως οἱ ἵπποι συνῆλθον, ἐνῷ πρότερον εἶχον σχεδὸν ἀφονιάσει, καὶ μετὰ δύο ἥ τρεῖς ἡμέρας ἐπλησίαζον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἥγγιζον τὴν ἄκραν τῆς προβοσκίδος τοῦ δρυφράκτου. Κατόπιν πάλιν ὁδηγήθησαν πλησίον τοῦ μεγάλου ῥινοκέρωτος τῶν Ἰνδίων. Καὶ τοι δὲ ἐφάνησαν ἡμερώτατοι, τὸ τερατῶδες ἔκεινο ζῷον ἔξεμάνη ἐπὶ τῇ θέᾳ ἀνθρώπων ἐφίππων, ἐλθόντων τόσῳ πλησίον τῆς κατοικίας του. "Ηρχισε λοιπὸν νὰ ὡρύηται καὶ ἐφώρητος κατὰ τὸν δρυφράκτον μετὰ μανίας καταπληκτικῆς, εἴναι δὲ πρόδηλον ὅτι, ἐκνηδύνατο, ἥθελεν ἀναμφιβόλως κακοποιήσει τοὺς καινοφανεῖς ἐκείνους ζένους.

"Ἀλλὰ καὶ τοι τὸ θηρίον ἔκεινο ἔξεμάνη, δε εἰς τῶν ἵππων ἐδείχθη λίαν ἀτάραχος. "Ητο πολλὰ περίεργον νὰ παρατηρῇ τις τοῦ ὁραίου ἔκείνου ἵππου τὸ προσεκτικὸν καὶ πλήρες νοημοσύνης βλέμμα, μεθ' οὐ ἔξηταζεν οὕτως εἰπεῖν τὸν ἔξηγηριωμένον ῥινοκέρων ἄνευ δειλίας ἥ φόδου. Προδήλως δὲ ἥ ἀταραχῆσα τοῦ ἵππου τούτου ἐνεθάρρυνε καὶ τοὺς λοιποὺς δύο.

"Επειτα ὁδηγήθησαν οἱ ἵπποι πρὸς τὰς καμήλους, ἐνομίσθη δὲ, ὅτι ἡ θέα τῶν καμήλων ἥθελε ταράξει αὐτοὺς μᾶλλον τῆς τοῦ ἐλέφαντος καὶ τοῦ ῥινοκέρωτος. "Ο παράδοξος αὐτῶν σχηματισμὸς ἐπροξένησε τοῖς ἵπποις ἐκπλήξειν ἀπεριγραπτον ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ κατωρθώθη νὰ πλησιάσωσι τὰς καμήλους ἐγγύτατα" ὅπως συνειθίσωσιν εἰς τὴν βαρεῖαν αὐτῶν ὁσμὴν, σχεδὸν ἥγγισαν αὐτὰς καὶ ἐντελῶς πρὸς ταύτας συνωκειώθησαν. "Οπερ δὲ παράδοξον, εἰς τῶν ἵππων ἐφαίνετο ἐπιθυμῶν νὰ ἐπισκεφθῇ ἐκ νέου τὰ ζῷα τοῦ Κήπου. Οὐδεμία τέλος δυσκολία οὐ προξενεῖ, δπως διδηγηθῶσιν οἱ ἵπποι πρὸς τοὺς λέοντας καὶ τὰς τίγρεις, καὶ τοι ἡ θέα τῶν ἵππων ἐτρεπεν εἰς φυγὴν τὰ θηρία ἐκεῖνα.

Τοιουτοτρόπως μετ' οὐ πολὺ χρόνον συνεπληρώθη ἐντελῶς ἥ ἀνατροφὴ τῶν τριῶν ἵππων καὶ ναὶ πρὸς τοῦτο.

*Η πρώτη ἐκπαίδευσις ἐν Εὐρώπῃ.

Κατὰ τὰς νεωτάτας καταστατικὰς τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη πρέπει νὰ καταταχθῶσιν ὡς ἑξῆς ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς στοιχειώδους αὐτῶν ἐκπαιδεύσεως.

Πρώτη τάξις. — Δακτυμαρκία, Σουηδία καὶ Νορβηγία, Γερμανία, Ολλανδία, Σκωτία.

Δευτέρα τάξις. — Βελγική, Ελβετία, Ἀγγλία, Ηρλανδία, Γαλλία, Αὐστρία.

Τρίτη τάξις. — Ισπανία, Ιταλία, Ελλάς, Πορτογαλία.

Τετάρτη καὶ τελευταία τάξις. — Ρωσία καὶ Τουρκία.

Παιδικὴ ἀφέλεια περὶ τῆς ἱστορίας.

Ο Γκιζώ διεσκέδαζε διηγούμενος ἴστορικὴ γεγονότα εἰς τοὺς μικροὺς ἐγγόνους του. Ἡμέραν τινὰ εἶχεν ὡς θέμα τῆς διμιλίας του τὴν ἴστορίαν τῆς Ἀγγλίας καὶ σὺν ἄλλοις δ ἐνδοξοῖς συγγραφεῦς ἀνέφερε καὶ τὸ ἀξιοπερίεργον ἐκεῖνο τῆς βιογραφίας τοῦ Ἐρρίκου Α', ὅστις, ἀπολέσας τὸν νίνον του, δὲν ἐγέλασε πλέον οὔτε ἀπαξ μέχρι τοῦ θανάτου του.

Ἐίς ἐκ τῶν μικρῶν ἀκροατῶν ἐφάνη δισπιστῶν πρὸς τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο. Ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ πάππου του πόθεν προήρχετο ἡ δισπιστία του·

— Αἴ! εἶπε. Καὶ τί ἔκαμνεν ὅταν τὸν ἐγαργάλιζαν;

ΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

Ἡ ἀλεκτρομαχία εἶνε, ὡς γνωστὸν, τὸ πάθος τῶν Ἀγγλῶν, ὡς ἡ ταυρομαχία τῶν Ισπανῶν. Ἀγγλος τις προσέφερε πρὸς ἀγορὰν ἀλέκτορος, μηδὲν ἔχοντος ἄλλως τὸ ἔξαιρετικὸν, φονεύσαντος δύως ἐν μονομαχίᾳς ὑπὲρ τοὺς ἑξήκοντα ἀλέκτορας πολλῷ αὐτοῦ μεγαλοσωμοτέρους, 10,000 φράγκων· ἀλλ' δ κύριος τοῦ ἀλέκτορος ἀπεποιήθη, διότι ὑπελόγισεν ὅτι θὰ κερδίσῃ ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ πλείονα ἐκ στοιχημάτων.

Τὸ ἐπόμενον ἀρθρόδιον, ὡς καὶ τὰ προτεγώς δημοσιευθεῖσα μεγα περὶ "καθαρισμοῦ, ἀερισμοῦ, θερμάνσεως καὶ φωτισμοῦ τοῦ κοιτῶνος τῶν ἀρρώστων," ἐσταχυλογήθησαν ἐν τοῦ β' κεφαλίου τοῦ προσφάτου ἀνθοδέντος, ἐντολῇ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, ὅπο τοῦ ἵατρος κ. Νικολάου Γ. Μακάρη βιβλίου, "Οδηγίαι περὶ νοσηλείας ἀρρώστων" ἐπιγραφομένου. Σκοπὸς τοῦ χρησιμωτάτου τούτου βιβλίου, οὐ τίνος τὴν κτήσιν συνιστῶμεν εἰς πάσας τὰς οἰκισμένας, εἴναι ἡ διάδοσις τῶν ἀναγκαῖων γνησιῶν, ἀς πᾶσα μήτηρ καὶ πᾶσα γυνὴ, ὑπηρετοῦσα ἐν ὥρᾳ δισθενείας τὰ ἴδια τέκνα ἢ τὸν σύζυγον ἢ τὸν ἀδελφὸν, διφείλει νὰ ἔχῃ, ὅπως ἐκτελῇ μετά τῆς προστούσης ἀρριείας τὰς παραγγελίας τοῦ ἵατροῦ. ἔτι δὲ σκοπὸς τοῦ βιβλίου εἶναι νὰ χρησιμεύῃ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν νοσοκόμων.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Σ. τ. Δ.

Περὶ τοῦ κοιτῶνος τῶν ἀρρώστων.

Ο κοιτῶν παντὸς ἀνθρώπου εἶναι ἐκ τῶν κυριωτέρων ἀντικειμένων τῆς ὑγιεινῆς· καὶ δικαίως· διότι ἐν αὐτῷ διαγύνει ὁ ἀνθρώπος δλας τὰς νύ-

κτας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἥτοι μέρος αὐτῆς οὐ μικρόν· ἀλλ' ἐὰν καὶ ἐν ὑγιείνῃ ἥναι χρεία πολλῆς προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας περὶ τοῦ κοιτῶνος, ὅπως ἥναι ὑγιεινὸς, δποίκης δὲν χρήζει φροντίδος ὁ κοιτῶν πασχοντος ἀνθρώπου, διαμένοντος ἐν αὐτῷ νύκτας τε καὶ ἡμέρας πολλάς, πολλάκις δὲ καὶ ἑδομάδας δλας ἡ μηνάς τινας, ἐνίστε δὲ μάλιστα καὶ ἐφ' ὅλον τὸν ἐφεξῆς βίον αὐτοῦ; "Οθεν οὐδὲν δικαίοτερον, ἢ ἡ μέριμνα περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ καταλληλοτέρου ἐν πάσῃ οἰκίᾳ κοιτῶνος, ἐν ᾧ μέλει νὰ νοσηλευθῇ ὁ πάσχων. "Οπως δὲ ἥναι κατάλληλον πρὸς τοῦτο δωμάτιον τι, πρέπει νὰ ἔχῃ τὰς ἑξῆς ἰδιότητας·

ά. Νὰ κεῖται μακρὰν θορύβου καὶ πάσης ταραχῆς.

β'. Νὰ ἥναι εὐάερον καὶ φωτεινόν.

γ'. Νὰ μὴ ἥναι ὑγρόν.

δ'. Νὰ ἔχῃ καλὴν διάθεσιν πρὸς τὸν ἥλιον κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους.

ε. Νὰ κοινωνῇ, εὶς δυνατὸν, πρὸς ἔτερον δωμάτιον, δυνάμενον νὰ χρησιμεύῃ εἰς τὸν ἀρρώστον.

Ορολογούμενον εἶναι ὅτι πᾶς ἀρρώστος ἔχει ἀνάγκην τελείας ἡσυχίας πνευματικῆς τε καὶ σωματικῆς· ὅθεν καὶ ὁ κοιτῶν συμφέρει νὰ μὴ κεῖται ἐπὶ ὄδῶν θορυβωδῶν, ἀλλὰ μήτε πλησίον τοῦ μαγειρείου· ἔστω δὲ ὅσον τὸ δυνατὸν εὐάερος, φωτεινός καὶ προσήλιος· διότι δωμάτια μικρὰ καὶ χαμηλά, ἢ σκοτεινὰ καὶ στερούμενα παραθύρων πρὸς τὸν ἔξω δέρα, εἴναι δλως ἀνεπιτήδεια εἰς νοσηλείαν ἀρρώστων· ἀποφευκτέον δὲ καὶ τὰ ἴσογεια ἢ μάλιστα μόργεια ἔνεκα τῆς ἐν αὐτοῖς ὑγρασίας, ἥτις εἶναι ἐπιβλαβεστάτη εἰς ἀπαντάς τόδις ἀσθενεῖς. Ο ἥλιος δέον νὰ εἰσχωρῇ ἀνεμποδίστως εἰς τὸν κοιτῶνα οὐ μόνον ὅπως ἀφαιρῇ πᾶσαν ἀπ' αὐτοῦ ὑγρασίαν, ἀλλὰ καὶ ὅπως ζωογονῇ τὸν δέρα τὸν διποτὸν ἀναπνέει ὁ πάσχων· ἀλλ' οὐδὲν χαριέστερον πρὸς τούτους εἰς τε τοὺς διθαλμούς καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ἢ κοιτῶν φωτίζομενος δεδύντως ὑπὸ τοῦ ἥλιου. Καὶ τὸν μὲν χειμῶνα καταλληλοτέρα διάθεσις τοῦ κοιτῶνος εἶναι ἡ πρὸς μεσημβρίαν· τὸ δὲ θέρος ἡ πρὸς βορρᾶν ἢ πρὸς ἀνατολάς· κακίστη δὲ τούναντίον ἡ πρὸς δυσμάς τὸ θέρος, καὶ πρὸς βορρᾶν τὸν χειμῶνα.

Εἰς μικράς τινας οἰκίας τὰ εἰς ὑπνον χρησιμεύοντα δωμάτια, ἢ διὰ τὴν θέσιν αὐτῶν, ἢ διὰ τὴν πολλὴν μικρότητα, ἢ καὶ δι' ἀλλας τινὰς ἐλλείψεις, εἶναι δλως ἀνεπιτήδεια εἰς νοσηλείαν πάσχοντος βαρύ τι πάθος· πολλάκις δὲ ἐν ταῖς οἰκίαις ταύταις τὸ ώραιότερον τῶν δωματίων μένει κεκλεισμένον καὶ σχεδὸν ἀχρηστόν, διὰ τὸν προσδιορισμὸν αὐτοῦ εἰς αἴθουσαν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ξένων παρεσκευασμένην.